

Ἡ γυνὴ αὕτη καὶ εἶδε καὶ ἤκουσε.

— Καὶ ὑμεῖς θὰ ἴδῃτε καὶ θ' ἀκούσῃτε ἐπίσης ἄλλα πράγματα, ὅταν φθάσωσιν αἱ ἀποδείξεις μου ἀπὸ τὸν Καναδᾶν, ἀντεῖπε ἡ Χάρις. Θὰ μάθετε ὅτι ἡ σύζυγός σας ἔκλεψε τὸ ὄνομά μου. Θὰ ἴδῃτε τὴν σύζυγόν σας ἀποπεμπομένην τοῦ μεγάρου τούτου...

Ἡ Μέρση ἐστράφη μὲ ὀρμὴν ὀργῆς, ἣν δὲ ἡδυνήθη νὰ καταστείλῃ.

— Εἰσθε παρὰφρων! ἀνέκραξεν.

Ἡ Λαίδη Ζάνετ, καταληφθεῖσα καὶ αὕτη ἐκ τῆς διακεχυμένης εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν τοῦ δωματίου τούτου ὀργῆς ἐπανελάθεν:

— Εἰσθε τρελλή!

Ὁ Ὀράτιος ἀπέδωκε τὴν ἡχὴ τῶν λόγων τῆς Λαίδης Ζάνετ. Ἀναμφιβόλως καὶ προφανέστατα παροξυνθεὶς καὶ οὗτος προσηλῶν ἀμειλίκτους ὀφθαλμούς ἐπὶ τῆς Χάριτος:

— Εἰσθε τρελλή! ἀνέκραξεν.

Ἡ Χάρις διέμενεν ἄφρων. Ἐφαίνετο ἐπὶ τέλους πτοηθεῖσα.

Ἡ τριπλῇ αὕτη ἐπιφώνησις ἤρχιζεν ἥδη νὰ τῇ ἀποκαλύπτῃ τὴν φρικτὴν ὑπόνοιαν ἥτις ἐβάρυνεν ἐπ' αὐτῆς.

Ὡπισθοδρόμησε, βάλλουσα ὑπόκωπον κραυγὴν καὶ ἐστηρίχθη ἐπὶ τινος ἔδρας ὅπως μὴ πέσῃ. Καὶ θὰ ἔπιπτεν ἐὰν ὁ Ἰούλιος δὲν ἔσπευδε νὰ τὴν ὑποβαστάσῃ.

Ἐν τούτοις ἡ Λαίδη Ζάνετ ἤρχιζε νὰ προχωρῇ βαίνουσα πρὸς τὴν βιβλιοθήκην. Ἀλλ' ἐνῷ ἤνοιγε τὴν θύραν προσεβλήθη ἐκ τρομῶδους τινὸς ἐκπλήξεως καὶ ἀπεσύρθη κατὰ μέρος, ὅπως ἀφήσῃ δίοδον εἰς ἀνθρώπον τινα ἀναφανέντα εἰς τὴν θύραν.

Δὲν ἀνῆκεν οὗτος οὔτε εἰς τὴν ὑψηλὴν κοινωνικὴν τάξιν, οὔτε εἰς τὴν ἐργατικὴν, ἀλλ' οὔτε καὶ ἐφαίνετο ὅτι ἦτο ὑπηρέτης.

Ἐφερὲ χυδαῖαν ἐκ χονδροῦ στιλπνοῦ ἐριούχου ἐνδυμασίαν. Ἡ ρεδιγγότα του μᾶλλον τὸν ἐκάλυπτεν ἢ τὸν ἐνέδυνεν, ἀφίνουσα νὰ φαίνεται τὸ βραχὺ καὶ στενὸν ἐσκαρδιὸν του. Τὸ πανταλόνιόν του ἦτο πλατύτατον, τὰ δὲ χεῖρόκτιά του εὐρύτατα καὶ τὰ ὑψηλὰ ὑποδήματά του ἐπιμελέστατα ἐστιλνωμένα, λάμποντα ὡς κάτοπτρα καὶ τρίζοντα θορυβώδεστα εἰς ἕκαστον βῆμά του.

Οἱ ὀφθαλμοὶ του ἦσαν παραδόξως καὶ εἰδεχθῶς ἐταστικοί, εἰθισμένοι νὰ διαπερῶσι τὰ τεῖχη καὶ νὰ προσηλῶνται εἰς τὰς ὁπὰς τῶν κλειθρῶν. Τὰ ὦτά του ἐκλινον πρὸς τὰ ἔμπροσθεν καὶ σὺν τῷ μεγέθει των παρομοιάζον πρὸς τὰ τοῦ πιθήκου, προδίδοντα τὴν ταπεινὴν ἔξιν των τοῦ νὰ προσκολλῶνται ἐπὶ τῶν θυρῶν, ὅπως ἀκροῶνται.

Ἡ φυσιογνωμία του ἐμαρτύρει ὅτι ἐκέκτητο περὶ τοῦ ἑαυτοῦ του ἡρεμὸν τινα πεποιθήσιν ὅταν ὠμίλει καὶ ἰσχὺν θελήσεως ἀκατανικήτου ὅταν ἔμενε σιγηλός.

Δύο λέξεις ἀόρατοι διακεκριμένως, ἀλλ' ὅμως ἐπαρκῶς εἰς τὸ σύνολον τοῦ παρουσιαστικοῦ του ἀναγινωσκόμεναι, ἤρχοντο ἐπὶ τῶν χειλέων τοῦ θεωμένου αὐτόν: *Μυστικὴ Ἀστυνομία*.

Ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν ὁ ἀνὴρ οὗτος ἦτο γριφὸς καὶ μυστήριον.

Ἐρριψε γύρω τῆς πολυτελοῦς ταύτης αἰθούσης βλέμμα ἀπαθές, χωρὶς νὰ ἐκδηλώσῃ οὔτε ἐκπληξιν οὔτε θαυμασμόν.

Ἡτένισεν ἀσκαρδαμυκεῖ ἐν ἕκαστον τῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ παρόντων προσώπων διὰ τοῦ ἐρευνητικοῦ καὶ ὑπόβουλου αὐτοῦ βλέμματος, καὶ κατόπιν, ἀπὸ ἑχαίρετίσε τὴν Λαίδην Ζάνετ, τῇ ἐπέδειξε, χωρὶς οὔτε λέξιν νὰ εἴπῃ, τὸ ἐπισκεπτήριον δι' οὗ εἶχε κληθῇ.

Καὶ τότε, ἀποκαλύψας τὴν ἀπαισίαν ιδιότητά του, ὡς πράκτορος τῆς μυστικῆς ἀστυνομίας, ἐφάνη κατὰ πάντα εὐχарιστημένος καὶ ἡσυχος πλέον.

Οὐδεὶς τῷ ὠμίλησε. Πάντες ἡσθάνθησαν ἐνδομύχως ἀποστροφὴν τινα ὡς ἂν εἰ ἔχιδνά τις εἶχε διειδυσεῖ ἐν τῇ αἰθούσῃ. Ἀλλ' ἐκεῖνος δὲν ἐξεδήλωσεν ἐπὶ τούτῳ τὴν ἐλαχίστην στενοχωρίαν.

— Ὁ κύριος Ἰούλιος Γκραῦ εἶνε ἐδῶ; ἠρώτησεν.

Ὁ Ἰούλιος ὠδήγησε τὴν Χάριτα παρὰ τινι ἔδρῳ.

Εἶχε αὕτη τοὺς ὀφθαλμούς της προσηλωμένους ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου καὶ τρέμουσα ἠρώτησε δι' ἐκλειπούσης φωνῆς:

— Τίς εἶνε οὗτος;

Ὁ Ἰούλιος δὲν τῇ ἀπεκρίθη, ἀλλ' ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν ἀστυνομικὸν πράκτορα:

— Περιμεῖνατε ἐκεῖ, τῷ εἶπε, δεικνύων εἰς αὐτὸν καθίσμα εἰς τὴν μᾶλλον ἀπομακρυσμένην γωνίαν· ἀμέσως μετ' ὀλίγον θὰ σὰς δώσω τὰς ὁδηγίας σας.

Ὁ ἀνθρώπος ἐκεῖνος ἐβάδιζε διευθυνόμενος πρὸς τὸ ὑποδειχθὲν καθίσμα μὲ τὸν τρομερὸν εἰς ἕκαστον βῆμα τριγμὸν τῶν ὑποδημάτων του.

Βηματίζων δ' ἐπὶ τοῦ τάπητος ἐξετίμα ἐνδομύχως αὐτὸν ὡς τιμώμενον ἀντὶ τόσου ποσοῦ κατὰ μέτρων, καθεστῆς δὲ ἐξετίμα τὰς ὥρας ὡς τιμωμένους ἀντὶ τόσου τὴν δωδεκάδα.

Ἀδιαφιλονεικῶς ἐφαίνετο πληρέστατα εὐχαριστήμενος.

Τί ἔμελλεν αὐτὸν διὰ τὴν προθεσίαν ἣν τῷ ἔτασσον;

Δὲν ἐπρόκειτο νὰ ὑπεισδύσῃ εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον ἐκείνων ὅσους ἔβλεπε συνηθροισμένους γύρω του. Τούναντίον ἦτο ἱκανὸς ν' ἀναμείνῃ τόσῳ μᾶλλον μακρότερον χρόνον, ὅσῳ ἀναλόγως ἤθελον πληρῶσαι αὐτὸν διὰ τοῦτο.

Ἡ ἀπόφασίς ἣν εἶχε συλλάβῃ ἡ Λαίδη Ζάνετ τοῦ νὰ πράξῃ κατὰ τὴν ἀρέσκειάν της, ὡς ἔλεγεν, ἐκλονίσθη ὀλίγον εἰς τὴν θέαν τοῦ ἀστυνομικοῦ πράκτορος.

Ἡ γηραιὰ δέσποινα ἡσθάνθη ἑαυτὴν καὶ πάλιν βιαζομένην ν' ἀναθέσῃ εἰς τὸν ἀνεψιὸν της τὴν λύσιν τῆς ὑποθέσεως ταύτης.

Ἀλλὰ καὶ ὁ Ἰούλιος, πρὶν ἢ προβῇ εἰς διὰβημά τι, ἠτένισε τὴν Μέρσην.

Ἡ λύσις τοῦ δράματος ἀπέκειτο πλέον οὐχὶ εἰς αὐτόν, ἀλλ' εἰς ἐκείνην.

[Ἐπεταί συνέχεια]. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΠΑΝΔΩΝΗΣ

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ

ΕΥΓΕΝΙΟΥ ΛΑΝΤΣ

ΥΑΚΙΝΘΟΙ

Τιμᾶται δραχμῆς

ΕΙΣ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΤΩΝ ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΕΞΗΣ ΒΙΒΛΙΑ :

[Αἱ ἐν παρενθέσει τιμαὶ σημειοῦνται χάριν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ ἐπιθυμούντων νὰ ἀποκτήσωσιν αὐτά, ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν].

«Ἀντωνίνα», μυθιστορία Ἀλεξάνδρου Δουμά υἱοῦ, μετάφρασις Ἀμπρου Ένυλχη. ὁρ. 3. (3,30)

«Λέων Ἀσώνης», μυθιστορία Γεωργίας Σάνδης, μετάφρασις Ἰ. Ίσιδ. Συλλίσση Δρ. 1,50 [4,80]

«Τὰ Δύο Ἀῖκνα» Αἰμιλίου Ρισβούργ. ὁρ. 1,50 [2]

«Ἡ Ὠραία Παρισινή» λεπ. 60 (70)

«Παρίσιων Ἀπόκρυφα», μυθιστορία Εὐγενίου Σὺν, μετάφρασις Ἰσιδωρίδου Ἰ. Συλλίσση (τόμοι 10) Δρ. 6 [7]

«Ὁ Διαβολο - Σίμων, μυθιστορία Ponson-De-Terrail Δρ. 1,50 (1,70)

«Μπουμπουλίνα—Ἀρκάδιον», Δράματα ὑπὸ Γ. Ἀνδρικοπούλου Δρ. 3 [3,30]

«Ἡ Πλωτὴ Πόλις» μυθιστορία Ἰουλίου Βέρν. Δρ. 1 (1,20)

«Τὰ Ἀπόκρυφα τῆς Μασσαλίας, μυθιστορία Αἰμιλίου Ζολᾶ Δρ. 3 (3,30)

«Ἡ Γυναίκες, τὰ Χαρτιά καὶ τὸ Κρασί», μυθιστορία Paul de Cock, μετάφρασις Κλεάνθους Ν. Τριανταφύλλου Δρ. 1 [1,20]

Ποιήματα Ἰ. Γ. Τσακασιάνου ὁρ. 3. (3,20)

Χρυσόδετα 4

«Μαρία Ἀντωνιέττα», ὑπὸ Γ. Ρ. μα, τραγικὸν ἱστορικὸν μελόδραμα εἰς 4 πράξεις, μελοποιηθὲν ὑπὸ τοῦ ἐν Ζακύνθῳ μουσικοδιδασκάλου Παύλου Καρέρ, μετάφρασις Γ.Κ. Σφήκα λ.50 [55]

«Μία ἡμέρα ἐν Μαδέρᾳ», μυθιστορία Παύλου Μαντεγάτσα, δραχ. 1,50 (1,60).

«Οἱ Μελλόνουμφοι τῆς Σπιτζεβέργης», μυθιστορία Ἐαδὲ Μαρμὲ, στεφθεῖσα ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας Δρ. 1,50 [1,70]

«Ὁ Διάβολος ἐν Τουρκίᾳ», ἥτοι Σκηναὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὑπὸ Στεφάνου Θ. Ξένου. Ἐκδοσις δευτέρα, ἀδεία τοῦ συγγραφέως, ἐν ἣ προσετέθη ἐν τέλει καὶ τὸ δράμα «Ἡ καταστροφή τῶν Γεννιτσάρων». Τόμοι 2 Δρ. 5. [5,50]

«Αἱ Ἐχθραὶ Μητέρες», μυθιστορία Catulle Mendès Δρ. 1,50 (1,70)

«Ἡ Ἡρώς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως», μυθιστορία Στεφάνου Θ. Ξένου, εἰς δύο ὁγκώδεις τόμους Δρ. 4 [4,50]

«Ὁ Γιάννης», μυθιστορία Paul de Cock μετάφρασις Κλεάνθους Ν. Τριανταφύλλου ὁρ. 2 [2,20]

«Τὰ Δράματα τῶν Παρίσιων», μυθιστορία Ponson-De-Terrail, τόμοι ὁγκώδεις 3 Δρ. 6 (7)

«Αἱ Φύλακες τοῦ Θησαυροῦ», μυθιστορία Ἐμμ. Γονζαλὲς Δρ. 1,50 (1,70)

«Ἡ Παναγία τῶν Παρίσιων», μυθιστορία Βικτωρος Οὐγγώ, μετάφρασις Ἰ. Καρασσούσα τόμοι 2 Δρ. 4 (4,30)

«Αἱ τίμαι γυναῖκες» διήγημα ὑπὸ Adéme Achard Λεπ. 75 [90]

«Οἱ Ἀγῶνες τοῦ Βίου: Σέργιο: Πανίνης», μυθιστορία βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας Δραχ. 2 [2,20]

«Υπατία», μυθιστορία ἱστορικὴ ὑπὸ Charles Kingsley [τόμοι 2] Δρ. 4 [4,20]

«Κωμωδαί» ὑπὸ Ἀγγ. Βλάχου Δρ. 2 [2,20]

«Ὁ Γονζαλὲς Κορδούβιος ἢ ἡ Γρανάδα ἀνακτεθῆσα» μυθιστορία Δρ. 1,50 [1,70]

«Ἀνθρῶπος τοῦ Κόσμου», Ἀθηναϊκὴ μυθιστορία, ὑπὸ Γρ. Δ. Ξενοπούλου. Δρ. 2 (2,20)